

Fick bygga upp företaget igen

OMSTART Robert Olsson är vd som förlorade sitt företag, personal, maskiner och kunder 1990 och fick börja om från början. I dag arbetar 25 personer med rationell kretskortstillverkning på Frontside Electronics AB i Mölnlycke. Så kostnadseffektivt att företaget konkurrerat ut en kinesisk tillverkare.

”Kvalitet är när kunderna kommer tillbaka och produkterna inte gör det”. Denna visdomsregel står på Frontside Electronics hemsida. Ett av Sveriges mest lönsamma elektronikföretag är underleverantör till Volvo, SKF, Ericsson med flera. Ja, alla slags kunder som har behov av elektronik och företaget hjälper även till med produktionsanpassning.

– Vi ser till att produkterna blir rationella att tillverka, säger Robert Olsson.

Lösenordet för Frontsides effektiva och konkurrenskraftiga tillverkning är en av landets mest moderna maskinpark bestående bland annat av två svensktillverkade höghastighetsmaskiner. De utgör en nätt investering på ungefär 3 miljoner kronor styck. Ovanpå detta tillkommer mer än 30 års erfarenhet av avancerad elektronikproduktion.

Frontside Electronics tillverkar idag 127 olika slags kretskort för 29 kunders räkning. Företaget är högteknologiskt. Några nuvarande uppdrag är: Avancerade geologiska mätinstrument, vibrationsmätare, temperaturstyrning till fastigheter, förarlösa truckar samt kontrollsystem baserade på GPS (globalt positioneringssystem) och GSM (globalt system för mobil kommunikation).

Inte ett öre i lån

Robert Olsson började redan 1972 med kretskort på Facit och sedan Ericsson. 1981 startade han egen tillverkning i Gamlestaden och på några år växte företaget till 32 anställda. Så uppstod en svacka omkring 1990 och Robert Olsson funderade på delägare. Intrasserade sådana kom och blev delägare till 91 procent med Robert Olsson som VD.

– Idag producerar vi enheterna här hemma till samma totalkostnad som tidigare i Kina. Vår kund är nöjd och har fått betydligt lättare att styra leveranserna, säger Robert Olsson, vd för Frontside Electronics.

– Efter en kort tid manövrerades jag ut och blev av med allt. Jag fick börja om och beslöt att inte ha kompanjoner eller lån, utan att hålla i allt själv.

Han fick låna 200 000 kronor i en bank, startade om hemma i källaren med begagnad utrustning. Hans gamla kunder sökte honom i hans nya firma så snart de kunde avsluta givna avtal. Numera arbetar hela familjen Olsson i företaget. Hustrun Anette är personal- och ekonomiansvarig, dottern Helene arbetar med inköp och sonen Mikael finns i produktionen. Frontside Electronics har inte ett öre i lån.

Svensk konkurrens håller

– Alla kan inte konstruera häftiga dataspel. Den insikten måste politikerna få. Vi måste göra vårt allra bästa för att behålla alla verkstadsjobb i Sverige. En förändring måste ju styras uppifrån, säger Robert Olsson.

Han menar att svenska tillverkare måste vara med och konkurrera innan det är för sent och Sverige utarmas på både kunnande och produktion.

– Vi måste naturligtvis vara realistiska och förstå att vissa länder har lägre lönekostnader vilket gör att produkter med stort manuellt arbete kan ge lägre styckkostnader än i Sverige. Men när det gäller högt automatiserad tillverkning kan vi hävda oss bra. Höghastighetsmaskiner går lika fort i Sverige som i Fjärran östern.

– Ett underbart exempel på hur man kan bevara jobben och ge kunden en bra totalekonomi var när en representant för vårt kundföretag elvärmspecialisten Elman, kom och berättade att man hade tillverkningen av sin smarta temperaturstyrning liggande i Kina.

Kunden var trött på alla diskussioner om kvalitet och leveranstider. Han berättade vad han betalade och frågade vad Frontside Electronics kunde göra åt hans problem.

– Vi kopplade in en duktig caddare (Computer Aided Design-konstruktör) som fick ihop hela lösningen på ett kretskort istället för på två och vi granskade produktens producerbarhet.

– Det stod klart att Elmans produkt gick att tillverka rationellt genom att vi kunde använda våra maskiner och minimera det manuella arbetet. Då blir totalkostnaderna samma som för tillverkningen i Kina.

– I dessa måste man räkna in kringkostnader som kommunikationsproblem, transporter, besökskostnader, problem med att få dynamiska leveranser att följa efterfrågan med mera.

– Vi har nu tillverkat de första produktionskvantiteterna och tror att vi kan hänga med prismsäigt en bra bit upp i ganska stora serier innan den kinesiska lönekostnaden slår igenom. Nu ser vi över Elmans alla övriga produkter.

LOTTA FORSMAN

FAKTA

Robert Olsson, vd för elektronikföretaget Frontside Electronics AB

Född: 1953 i Göteborg

Fritid: Resor, foto, barnbarn samt bygger nytt hus vid havet i Åsa, söder om Göteborg.

Utbildning: Gymnasieingenjör

Familj: Anette Olsson, dottern Helene, och sonen Mikael. Samtliga på Frontside Electronics.

Tidigare arbeten: Original-Odhner i Göteborg sedermera Facit, instruktör och beredningsman, 1972-76. Ericsson Microwave i Mölndal, produktionstekniker, 1976-81. Egen företagare, elektronikstillverkning, från 1981.

SPALTEN

Gott slut och tack, tack

Numera sänds ju allsköns galor direkt i TV. Det är idrottsgala, fotbollsgala, Oscarsgala och Grammisgala för att bara ta några exempel

Den gemensamma poängen är att den som får någon form av utmärkelse om än aldrig så marginell ska träda fram och tacka. Här handlar det om att tacka allt från sina dagars upphov – sina föräldrar – som gjort saken, prestationen eller vad det nu handlar om möjlig samt alla andra som bidragit men inte fått någon egen statyett, boll eller bagge.

Spalten som ännu inte sett skymten av någon nominering för bästa spalt, sämsta skämthistoria eller dylikt vill trots detta ta tillfället i akt att tacka alla dem som inspirerat till att fylla detta utrymme i halvannat decennium. Tacklistan skulle bli lång.

Spalten utdelar därför till sig själv Falstaff Fakirpriset - eftersom det stundtals varit plågsamt roligt att ta del av alla dumheter som sagts och fortfarande sägs och som blivit till bra stoff på denna plats.

En dumhet som det helt enkelt inte går att förbigå med tystnad är den eländiga ovanan att dagarna före årsskiftet önska sina medmänniskor ”Gott slut”. Vadå gott slut? Varför inte också skicka varandra ”En sista hälsning?” Ska vi verkligen önska livet ur varandra en gång om året?

Serien Fantomen som utgetts dagligen så länge Spalten kan minnas - och det är länge - avslutade för ett tag sedan ett av äventyren med följande konversation:

Guran: Men Dina krönikor? Har Du inga äventyr att skriva ner?

Fantomen: Det är redan klart!

Guran: Men har Du inga Bovar att ta hand om?

Fantomen: Säkert! Men inte just nu! Försök koppla av, gamle vän! Djungeltrummorna är tysta!

Men för hur länge? Frågar sig serie-tecknaren.

Gott slut! på Er alla hälsar till sist Eder ständige Wolsert